

MISTRYNĚ SVĚTA 2012 Z SK KESL RYU

4. MS WUKF, tedy druhý největší světové organizace karate, která však pořád ME a MS oproti WKF pro mládež a tím pádem je největší, se konalo v Srbsku a všech zúčastněných reprezentantů bylo takřka 2000! Nás mohlo těšit, že nejen umístěními

Ale zpět k borcům našeho SK. Skvělé bylo, že se zúčastnilo 9 karatek našeho SK a rozhodně byli to právě ti, kteří se postarali o konečné fámózní umístění ČABK mezi ostatními státy. V pátek se na šim mladším dařilo střídavě, Johanka Kynclová se probo

jovala sítím eliminace do semifinále, kde obsadila výborné 10. místo. Pak již jak Jonáš Sanislo, Jáchym Hořák, tak i starší jako Petr Mičic, Jakub Slanař, David Kletečka, Štěpán Šafránek a Kay Polanová se z prvního kola nedostali, i když zvláště Petr to měl o pověstný fous, ale koneckonců šlo o MS. Pak ale už zahřmělo silněji a zasloužil se o to v ml. žácích vyšších STV Matěj Říha, který vybojoval mezi takřka 50 reprezentantů skvělou bronzovou medaili. Pak už naběhla radost největší, když v kadetkách Zuzka Augustinová, v nesmírně těžké konkurenci, též počtu cca 50 nezaváhala, všechny její kata sнесly ty nejpřísnější měřítka a ve finále jí Kanku sho vynesla až na stupeň nejvyšší pro titul MISTRA SVĚTA! Radost největší a když přidali ještě z výpravy žluté pásy jedno první, dvě druhé a jedno třetí místo, nebylo se co divit, že jako stát jsme po prvním dni byli získkem medailí na třetím místě. V sobotu jsme jako výprava měli ně

ale i počtem 40. soutěžících jsme se zařadily mezi ty ab solutně nejvýraznější státy. Ještě ani nezačalo MS, a už jsme díky naší nové prezidentce ČABK Lucky Papíkové zaznamenali velké úspěchy na oficiálním politickém poli nejvyšších představitelů karate WUKF. Několik měsíců příprav tohoto výjezdu byl jen začátek práce pro naše kouče Linkeho Miloše, Jana Jukla a Hanky Vašíčkové. Dvanáct zápasů a neuvěřitelný mumraj závodníků, jejichž počet se pohyboval v každé kategorii od 50 až po 90 se však zvládl i díky důmyslnému vysílačkovému propojení s dalšími koordinátory Lenkou Stehnovou a Tomášem Linkem. Dalo se říci, že to, co vypadalo na první pohled doslova strašidelně, naši koučové zvládli velmi profesionálně a v pohodě.

kolik železek v ohni na kumite, ale výrazněji se nedařilo. Přece jenom konkurence hodně dobrá. Nás pocho-pitelně zajímali naši. Jonáš Sanislo, který měl první kolo volné, ve druhém zabojoval velmi dobře, neohroženě a vítězství nad větším soupeřem 4:1 dávalo naději na postup co nejdříve. Ve třetím kole si dal Jonáš, jak je někdy jeho zvykem, pár spacíků vteřin a bylo vymalováno. Avšak za druhý zápas zaslouží pochvalu a 9-16. místo vůbec není špatné pro tože opět přes 40 reprezentantů. Ale kdo zachránil kumitáckou čest naší reprezentace byl **David KLETEČKA**. Bojoval v té nejlepší formě, taktiku zvládl na jedničku a v konkurenci takřka 50 soupeřů získal za hlasitého povzbuzování celé výpravy vynikající bronzovou medaili, když od finále ho dělil pověstný vlásek. Sice nám velmi citelně chyběli junioři jak v kata, tak v kumite, ale přes to se naše reprezentace umístila na vynikajícím 14. místě ze všech zúčastněných států. Velkou pochvalu ale zasloužili všichni za perfektní vystupování i kolektivní duch a tým skvělou reprezentaci ČR.

Uvnitř tohoto vydání:

Letní camp, jak jinak než super akce...	2
Opět jedna soutěž v Praze, ale kde byli ostatní?	3
Když nám seriály vymývají mozky...	3
Naši borci medailově úspěšní doma i v zahraničí	4
Moje cesta bojovým uměním...	4

Oddílové příspěvky je třeba hradit ve stanovený termín tj. do 15. září, do 15. ledna a do 15. dubna. Platby za nějsem tělocvičny musí být v termínu. Pozdní platby oddílových příspěvků budou navyšovány.

Termín zimního campu je od 23.2 do 2.3.2013. Snažte si už dnes udělat na ten termín čas, nejen na opět skvělou akci, kdy uděláme více práce než za tři měsíce, ale bude i koncipován jako příprava na MS seniorů a masters 2013. Ve čtvrtek od 18:00 je trénink koncipován pro všechny bez omezení STV na sebeobranu-krav maga a fyzickou přípravu, včetně cardio fitness pro rozvoj vytrvalosti a koordinace

LETNÍ CAMP, JAK JINAK NEŽ SUPER AKCE NAŠEHO SK

Přibližně sedmdesátého campu karate z pohledu pořadatele se tentokrát zúčastnilo přes 60 natěšených borců nejen z našeho SK a nádherné počasí dávalo tušit, že si to letos opravdu užijeme nejen cvičení a různých her, ale i dostatek čerstvého vzduchu. A tak se i stalo. Počasí nádherné a kdyby nebylo první týden „šlichmištra“, jak staří mazáci pojmenovali nového kuchaře, byl by camp bez chyby. Ale druhý týden se i strava zlepšila o sto procent. Mimo jako vždy běžného cvičení rozvíjející techniku kata i kumite, fyzické přípravy a výcviku sebeobrany nás jako vždy čekalo plno soutěží, ověřující zdatnost, odvahu, všestranné technické i fyzické vybavení. Na campech se už nastalo zabydlela soutěž saishokido, kde v rozdělených kategoriích se borci učí přímému kontaktu ze soupeřem, rozvíjejí určitou odvahu a neohroženost, sílu, techniku zápasu a v neposlední řadě určitou zápasnickou chytrost. V těch mladších bojovnících zvítězil Martin Vadman z Ostravy, před naším Maximem Kazlou a třetí místa shodně obsadili Robert Palička a Martin Dedík. Pak opět nácvik krav maga, ukázky bojových umění kick

našim dámám. Nakonec prvního týdne byly tentokrát zkoušky na vyšší STV a opět i z pohledu zkušebního komisaře velká spokojenost. Vyšší STV si svým výkonem plně zasloužili: Na 6.Kyu Müller Tomáš, Moudrý Matyáš, Kynclová Johanka a Pilařová Klára, 5.Kyu bylo uděleno Tomášovi Piskáčkovi, Jonášovi

Matějčkoví, Jáchymovi Hořákovi, Kazlou Maximovi, Kazlou Dzmitrimu, Martinovi Vadmannovi. 4. Kyu pak svým výkonem vybojovali Petr Matějovský, Josef Štefl a Faixová Marie. Pak už se úspěšně prezentovali žákovské V.I.P STV a sice na 3.Kyu Jana Musilová, Eliška Němcová, Erika Hubková, Hanus David a Valdmannová Michaela. 2. Kyu po zásluze získal Matěj Rha, David

gerovou Kateřinu, ale naprosto zasloužená. V mužích byla též konkurence velká a známými jmény ze soutěží přímo nabíhá. Nakonec o medaile velká bitva a rozhodovalo se pouze o desetinky. Pohár vítěze si odnesl Tomáš Reich, druhý mistr ČR Filip Vít a třetí bronzový z ME masters Petr Němeček. Mezi dalším výcvikem a hrami, procházkami po okolí s vytrvalostními běhy se opět neuvěřitelně vydařil maškarní den, kdy všichni neponechali nic náhodě a téma „z pohádky do pohádky“ pojali více jak zodpovědně a i tradiční výlet na Sychrov byl bez chybičky. Další tradicí campů je i soutěž „Iron karateka 2012“, soutěž více kategorií, zaměřených hlavně na fyzickou kondici, včetně vytrvalosti. Kliky, běh 1600m, počet angličanů na čas, katu na vytrvalost, maraton a časovku v ženách opět zvládla nejlépe Hanka Vašíčková, druhé místo Anežka Kotěrová a na třetích místech překvapivě ale zaslouženě Němcová Eliška a Faixová Marie. V mužích bez účasti zraněného Váši exceloval Pilmann Jindra, druhý byl Matějovský Petr a třetí další Petr, ale tentokrát Němeček. Ve strašných klucích, nebo spíše mladších mužích exceloval Štěpán Šafránek, druhý byl Josef Černík a třetí místa obsadil i s palcem u nohy na šrot David Kletečka a druhé třetí místo Marek Gawlik. V kategorii těch mladších si pohár pro železného karateka odnesl Martin Valdmann, 2. místo Tomáš Piskáček a o třetí místo se shodně podělili Jonáš Sanislo a Robert Palička. Pak ještě naše mladší slečny a tam o pověstný vlásek zvítězila Karolína Gawliková před Augustinovou Zuzkou a Kaykou Polanovou. Camp se blížil do konce, nikomu se však domu nechtělo i když se těm menším už trochu stýskalo. Prostříhej se k vítězství byla soutěž relaxační, která se též zabydlela na campech a o pohár v kata bojovali i s nižším STV. Vítězem se stal Martin Vadmann, stříbro patřilo Johance Kynclové a dvě bronzové medaile vybojovali Jáchym Hořák a Klára Pilařová. A to už byl skoro konec a po skvělých týmových vystoupeních v Radostínském Hollywoodu, byl po 14 dnech vyhlášen i nejlepší tým a byl to tým Hanky Vašíčkové a byli vyhlášeni i nejlepší karatekové, ale ocenění si vlastně zasloužili všichni. Opět tedy za námi jedna skvělá akce, kterou budou díky obětavým kameramankám Ivče Keslové a Hance Vašíčkové a všem našim milým sponzorům připomínat DVD zpracované filmovým studiem kesl & Entertainment film:).

boxu kykokushinkai, juda, kruhové posilovací tréninky a výuka nových kata. Tradici má i týmová hra „seber a běž“, a pak už bylo na co se koukat při soutěži o pohár saishokido těch starších. Pohár vítěze zaslouženě patřil Davidovi Hanusovi, 2. místo neohroženému bojovníkovi Štěpánovi Šafránkovi a bronz získali neméně dobří Josef Černík z Rakovníka a Filip Vít z Mladé Boleslavi. Ani bez 102 fightů si již nedovedeme letní či zimní camp našeho SK představit, a jako vždy, opět super zážitek a všichni demonstrovali skvělou vytrvalost, protože bez přerušení 102 minut randorů není žádná legrace, ale ukázali i bojového ducha a ohleduplnost vůči těm menším či

Kletečka, Kačka Neufingerová a Polanová Kay. Přípravu na mistrovský STV, tedy 1.Kyu zvládli Zuzka Augustinová, Šárka Hubková, Karla Klimošková, Filip Vít, Štěpán Šafránek a Jakub Slanař. A po pátečních zkouškách překvapivě přišla sobota a to je již opět tradičně den soutěže kata. Opět neuvěřitelně již 29 ročník „O pohár SK Kesl ryu“ přinesl jako vždy výborné výkony a to hlavně pro to, že mezi soutěžícími jsme měli nejen medailisty MČR, ale dokonce i šampiony. V ženách tentokrát o jednu desetinku výborným výkonem zvítězila Vašíčková Hanka, před svou stálou rivalkou Anežkou Kotěrovou, velkým překvapením byla bronzová příčka pro Neufin-

OPĚT JEDNA SOUTĚŽ V PRAZE, ALE KDE BYLI OSTATNÍ?!

Konfrontace ze soupeři, jako měřítko vzestupu a tím i posílení motivace k dalšímu tréninku je nezbytně nutná ve všech konáních a ve sportu zvláště. Co víc již nabídnout těm, kteří si hrají na karate, nemůžou nebo nechtějí někam cestovat za konfrontací, než soutěž v Praze, kde jsou kategorie pro všechny, od bílých pásů až po kategorii masters, za účasti klubů z celé republiky. Prvního ročníku memoriálu jednoho ze zakladatelů karate v ČSSR, mého dlouholetého přítele Jiřího Fuchse se zúčastnilo takřka 200 závodníků a nás může jen mrzet, že z našeho klubu to bylo spíše torzo, které si však vedlo více jak úspěšně. Samotný turnaj byl rychlý a dynamický a kolem třetí hodiny bylo vše hotovo. Ale k našim borcům. Čtrnáct medailů za účasti čtrnácti borců, je více jak potěšující, zvláště když nějaké výkony měly i na to že je září, vzestupnou tendenci. První pohár pro vítěze patřil **Augustinové** Zuzce, která si už navykla i v dorostenecké kategorii válcovat svoje soupeřky a to je moc dobře. Hodně velké zlepšení demonstroval Jonáš **Sanislo**, který nejen že po mnoha jiných medailích konečně dosáhl na tu nejvyšší, ale přidal i bronzovou medaili v kumite, tady sice ještě musíme odstraňovat zbytečné „plaše-

ní“, ale bojovnost nechybí a to je nejdůležitější. Příjemným byl i stále se zlepšující výkon **Neufingerové** Kačky, techniky mají stále větší realitu a první místo v masters a bronzová medaile v ženách byl super příspěvek do konečné medailové bilance našeho SK. Další zlatku přidal výborným výkonem Petr **Němeček** a nedal svým soupeřům nejmenší šanci i přes to,

že jako jediný měl ve své kategorii mezinárodní účast. Zlatou medaili vybojovala i **Němečková** Soňa v kategorii 8-7.kyu mix a i když se nervozitka lehce dostavila, celkový výkon dobrý, protože my co víme jaké to je stát na soutěžním tatami a neudělat chybu víme o čem je řeč. V celko-

vém počtu šestou zlatou medaili pro náš SK vybojoval David **Kletečka** v kumite, a posun vpřed byl zde naprosto evidentní. Finálový soupeř si chvilku vyskakoval ale pak se již David uklidnil a čisté body potěšili oko odborníka. Pak už se to zastříbřilo zásluhou **Janoušové** Nikolý v kumite a to ještě přidal další bronzovou medaili v kata. Další přidal Tomáš **Mann** v kategorii 8-7.kyu mix a příjemně, tedy mimo kata bassai dai, překvapila Erika **Hubková**. Bronzovou medaili si ještě mimo již jmenovaných vybojovala Klárka **Pilařová** a protože to byla medaile bez omezení STV ml. žákyň, byla to medaile zvláště pro Klárku cenná. A z pohledu reportáže, poslední čtrnáctou medaili vybojoval Jakub **Slanař** v kata a i zde byl vidět určitý pokrok. V každém případě všem a jako vždy hlavně rodičům díky, že náš SK opět patřil k úspěšným oddílům a gratulace nejen medailistům, ale i těm, kterým se úplně nedařilo. Sice díky „dokonalým“ pořadatelům nebyly nikde vidět konečné oficiální výsledky, ale věřím že i v tomto složení náš SK patřil určitě mezi ty úplně nejlepší a nebo byl úplně nejlepší tedy jako vždy...)

KDYŽ NÁM SERIÁLY VYMÝVAJÍ MOZKY A NEB KDO JE MIMO

Odkladiště dětí před televizní obrazovky je dnes normálním fenoménem doby a kontrola rodičů co vlastně jejich dospívající děti sledují, je již ve většině případů hudba minulé doby. Pokud však rodiče netráví s dětmi většinu volného času, což se v dnešní době pracovní vytížených rodinných autorit nepředpokládá, jsou děti a mládež ohrožovány stupidními seriály, které jsou v rámci větší sledovanosti doslova prošípovány negativními mezilidskými vztahy, vulgárními výrazy, hrdinými dospívajícími jedinci, jejichž klady jsou v drzém vystupování vůči rodičům i ostatním výchovným pracovníkům a kde jsou právě výchovní pracovníci většinou prezentováni jako konfliktní a pedagogicky nefundovaní jedinci, kteří si dovolí útočit na práva dětí. Děti a mládež jsou náchylní k hledání vzorů, mají tendenci napodobovat a bohužel dostávají ten nejhorší návod jaký můžou dostat. Rodiče se nestačí divit, když v pubertě už nestíhají regulovat o výchově ani nemluvě, dospívajícího jedince, který už díky seriálům a počítačovým hrám je mimo. Alkohol a cigarety nikdo takřka nepostihuje o drogách raději nemluvě. Škola

již dávno nemá potřebné páky a tím i přirozenou autoritu. Havárie na silnicích jsou na denním pořádku a alkohol v nich hraje nemalou úlohu, mladí fanoušci fotbalového klubu v přesile brutálně zbijí bezbranné klidné fanoušky klubu druhého, žárlivý odmítnutý mladý nápadník pobodá rodinu přítelkyně atd.. Naprosto fiktivní policejní statistiky dnešních dnů, odvolávající na stejný stav agrese a bezcitnosti i v dobách minulých, je jen populistickou lží. Morálka neuvěřitelně upadá, kontrola mládeže a určování pevných pravidel při jejich výchově je minimální a je dnes spíše zábleskem slunce za zimních dnů. Mladí dnes se nerodí horší než dříve. Při jejich výchově jsou však přímo ovlivňováni okolím, chybí vzory našeho mládí, mimo rodiny kde úcta, respekt a ohleduplnost jsou samozřejmostí, chybí filmy o cti, hrdinství, galantnosti, statečnosti a loajalitě, filmy které dávají jasnou hranici co je dobro a co zlo a kde končí hranice svobody jednotlivce tam, kde začínají hranice svobody druhého. Vymývání mozku seriály, kde jsou mezilidské vztahy plné extrémů, hrubost a vulgárnost normální, kde násilí není až tak velký problém a ve výsledku pení-

ze vítězí i tam, kde se prezentuje bezprávně a útlak. To jsou dneska vodítka pro do spívající mládež. Celá naše i světová společnost je řízená největšími manipulátory lidské populace a lháři. Tím jsou media. Už to je katastrofa, a bohužel i většina těch „dospělých“ ztrácí vlastní názor a nebo ho marně hledá zkrslými informacemi medií. A tak snažme se alespoň vést mládež ke čtení té literatury, která dává aspoň možnost dospívající mládeži si vybrat, kterou cestou kterou by chtěla jít, dává možnost nahlédnout i do reálného světa a naučit se rozlišovat špatné a dobré. K čemu tento článek? Jen k zamyšlení, protože v dnešní době plné starostí, shonu a povinností nám mnohdy nedává možnost se na chvilku zastavit a zrekapitulovat, zdali děláme vše dobře a nedopouštíme se nevrátných chyb, které již jaksí nejdou nikdy napravit.. Je třeba kontrolovat hry které děti hrají, muziku kterou poslouchají, jaké stránky navštěvují na pc a v první řadě s kým komunikují. To není zásah do soukromí, to je jediná možnost prevence, abychom si nemuseli nikdy pozdě ptát kde se stala chyba...

NAŠI BORCI MEDAILOVĚ ÚSPĚŠNÍ DOMA I V ZAHRANIČÍ

Náš veleúspěšný žák Matěj ŘÍHA zatím nemíní nechávat svoje nejvyšší místo na stupních vítězů svým soupeřům a nebylo tomu jinak ani na SoutBohemii v Č. Budějovicích. Svým soupeřům zatím nedává šanci ani v kategorii těch starších a i zde na této kvalitně obsazené soutěži si po právu odnesl pohár pro vítěze. Gratuluje.

Výborného úspěchu dosáhli naši borci za státní reprezentaci na mezinárodním turnaji v Banské Bystrici a sice Jindra PILMANN a Tomáš REICH. Jindra Pilmann po určité odmlce opět demonstro-

val svojí všestrannost a ve velmi silné mezinárodní konkurenci obsadil jednak 3. místo v kata, další bronzovou medaili přidal v kumite ve váze do 83.kg a poté přidal ještě 3.místo v kumite týmů. Tomáš Reich se také po kratší odmlce vrátil v zahraniční soutěži na stupně vítězů a sice ve své nejtěžší váhové kategorii získal 3.místo a s Jindrou v týmech přidal pro sebe druhý bronz. Zatím co naše nejlepší mládež startovala na MS v Srbsku, další naši nejlepší borci startovali na dobře mezinárodně obsazené soutěži North Bohemii. Medailově se opět nejlépe prezentoval Tomáš REICH, který vybojoval hned dvě zlaté medaile a sice ve své nejtěžší váze a po té v nejprestižnější „bezrozdílovců“. Po vleklém zranění se dostal neuvěřitelně rychle do formy Libor PODROUŽEK, nejdříve v kata vybojoval 5.

místo a po té zazářil v kumite, kdy vyřadil několik zahraničních soupeřů a nakonec obsadil skvělou druhou příčku. Ani Anežka KOTĚROVÁ nepřišla zkrátka, kvalitně se prezentovala v kata, jak je u ní běžné a vybojovala též

vynikající stříbro. Pak se ještě zviditelnili výbornými výkony a získali medaili Šárka HUBKOVÁ bronzem v kategorii masters a Marek POHANKA v kata muži též 3.místo. Vynikající bylo i to, že ač borců z našeho SK minimum, i v tomto počtu se dokázali umístit ze 46 klubů včetně 14 zahraničních na skvělém 8.místě. Gratuluje a pochopitelně díky za vzornou reprezentaci.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

...šesté pokračování...zpr. 5/2012 Jako „zkušený“ karateka, jak se říká karatistovi, jsem automaticky členem dalšího soustředění, kde mimo naši generality přijede karateka největší a sice Ital Dario Gamba, nositel 5. Danu a bývalý mistr Evropy! „Smetánka“ která se zde sešla, stála opravdu za to a já rostl každou hodinu výš a výše, že nás, ještě tě malé karatistické ryby, brali mezi sebe bez jakéhokoliv náznaku nadřazenosti. Jen namátkou Jiří Fuchs 3.Dan, Aleš Cihelka 3. Dan, Josef Zbygněv s Polska 1.Dan, J. Doležal 1.Dan karate, 1.Dan judo, Franta Růžička 1.Dan, Mirek Kovář 1.Dan atd... Vysoká kvalita byla i v tréninkové náplni, pod vedením mistra Gamby. S tímto mimořádným člověkem jsem se osobně spřátelil a opět to nebylo mým karatistickým umem, ale zvykem bylo, že všem ženám soustředění, kterých tenkrát nebylo moc a byly spíše z řad funkcionářek, dával k obědu růži. Ale kde ji vzít? Na to našel mě! Jeho stříbrným poršche jsme vždy zajeli na návěs blízké visky, já bleskově vyskočil, otrhal místním jejich záhon a tak jsem dostal od něj přezdívku Karlo-roza. Škoda že jsem byl odkázán pouze na překladatele, protože od tohoto mistra jsem si odnesl pro další cestu karate mnoho. Protože pro nás nižší technické stupně a bez VT se soutěže či turnaje prakticky nepořádají, jedinou motivací je být prostě lepší a lepší a bylo by již zbytečné se zmiňovat o tom, že mé tréninky probíhaly pětkrát týdně, kultura a jiné zvláště večerní

vyžití šlo stranou a tak alespoň po tréninku trochu počtení, aby se ze mě nestal úplný kulturní či společenský neználek. Koncem roku úspěšně skládám 4. kyu, je to sice skvělé, ale čím dál stoupám vzhůru, mám pocit, že umím méně. Svádím to často na stárnutí, ale je to tím, že teprve člověk trochu procítá ve smyslu myšlení bojovníka a začíná trochu vnikat

do tajů karate a to je cesta čím dál složitější. Začínám přicházet na chuť kouzlu kata, ale mezi chutí a pochopením je opět jen a jen dřina. Blíží se konec mého třetího roku v cestě karate. Jsem navržen na oficiálního trenéra, z čeho mám velkou radost, avšak trochu mě mrzí, že se mnou není už úplně počítáno jako s perspektivním sportovcem a o to více toužím získat 3.VT. Jako mistr světa již určitě nebudu, ale jako trenér bych chtěl předávat ucelené poznatky a zkušenosti (tedy jestli nějaké budou). Dobrá věc se podařila, po školení a zkouškách se stávám trenérem 4. třídy a rozhodčím 3. třídy. A jako vždy, konec roku patří pražskému svátku karate a to me

zinárodním turnaji Bohemie, kde se jako pořadatelé prezentujeme jako ti, „kteří to také znají“ a s nábožnou úctou sledujeme naše sportovní veličiny jako z Karate Praha M. Kováře, Strnada, Panýrka, Nohejla a další, z Kolína Vanička a bratry Simandlovi, výběr ČSSR ve složení Liška, Mlsna, Navara, Linhart, Kovář, Italy z Brgama, borce z Polska, Německa, Anglie... a další včetně výborných katistů Bundy apod. Rok 1984 a cíl je jasný. Hnědý pás, který již demonstuje, že člověk v karate něco pochopil a někam to došel a ta třetí výkonnostní třída. Každý den základní techniky, kata, kumite stále dokola, až se mi o tom začíná zdát. S „výkonnostkou“ je to ještě těžší. Soutěže pro nás nejsou a přátelská utkání jsou vedeny eliminačním způsobem i kata, tak že je možné dostat v prvním kole toho nejlepšího a jde se domů a čeká se na další souboj též minimálně půl roku. Dílčí úspěchy se však ale občas dostávají a začátkem března mi chybí „pouze“ 7 bodů, protože jsem na Vánočním poháru utržil zlatou ránu v podobě 12 bodů. Také jsem byl překvapivě nominován v poháru karate do super týmu kumite. Jedno kolo jsme vyhráli, pak již se nedařilo, ale já opět vyrostl hodně vysoko, byl jsem v týmu mimo jiné s Kovářem M. a L. Panýrkem, tedy „kumitáckými“ veličinami, začal se mi plnit sen závodníka a navíc byl z tohoto turnaje televizní přenos a kameraman si vybral zrovna mě, tak že poprvé co by „televizní hvězda“.